

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Korcsmáros Iván ügyvéd által képviselt I. Kft.felperesnek az Egyenlő Bánásmód Hatóság alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben, mely perben a személyesen eljáró B. T. az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. november 18. napján kelt 8.K.35.063/2007/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 11. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2009. november 24. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.35.063/2007/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000.- /húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes által korábban 750.- forint alapórabérrel foglalkoztatott alperesi beavatkozó alapórabére a 2006. szeptember 1-i módosított munkaszerződés szerint 500.- forintra csökkent. Ezen felül a felperes az által akkor bevezetett teljesítményértékelési rendszernek való megfelelés esetében további 250.- forint/óra kiegészítő bér fizetését vállalta. Ez utóbbi összetevő kifizetésének feltételeit egy a munkaszerződés megváltoztatását követően, 2006. szeptember 6-án közzétett tájékoztatás tartalmazta. A tájékoztató a kiegészítő bér fizetésének feltételeit több tényezőhöz kötötte, melyek között felsorolásra nem került a dolgozónak az értékelési időszakban jelenlétének aránya. A dolgozói jelenlétnek a jövedelemre való hatását a felperes 2006. október 1-én kelt szabályzata tartalmazta. A beavatkozó munkáját 2007. márciusában értékelték, amikor közölték vele, hogy az A+-os minősítésű, megfelelő teljesítménye ellenére a korábbi 750.- forint órabér helyett fél évig 550.- forintos órabérre lesz jogosult. Erre az adott indokot a felperesnek, hogy a teljesítményértékelésről szóló szabályzat - csakúgy, mint a jelenléti bonuszra vonatkozó

előírás - a kiegészítő bér és a bonusz fizetését legalább 85 %-os munkában töltött időhöz, jelenléthez kötötte. A beavatkozó betegsége miatt ezt az arányt nem érte el. A beavatkozó kérte az alperestől annak megállapítását, hogy a felperes az egyenlő bánásmód követelményeit megsértette. Előadta, hogy betegségét kiegészítő bére kifizetésénél nem lehetett volna terhére figyelembe venni és emiatt a munkájára kifizetett órabért hosszú időre csökkenteni.

Az alperes 2007. november 8-i FBH/700/2007/13. számú határozatával megállapította a 85 %-os, adott félévben előírt jelenléti küszöböt betegségük, táppénzes állományuk miatt el nem érő foglalkoztatottak hátrányos megkülönböztetése miatti jogsértés megtörténtét, elrendelte a jogsértő állapot megszüntetését, megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását és 4.500.000.- forint bírságot szabott ki a felperessel szemben.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, melyben a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Álláspontja szerint a hatóság tévedett, amikor a vizsgált díjazási formának egy részét bérelemként fogta fel, holott az valójában prémium volt. Ez azt jelenti, hogy az alapóradíj fölötti fizetés nem jogszabályi kötelezésen vagy kétoldalú munkaszerződésen, hanem önálló munkáltatói döntésen alapszik. Hivatkozott arra is, hogy a szabályzat nem valamely munkavállalói célcsoportra irányult, és hogy azt a dolgozók a munkaszerződésük módosításával tudomásul vették. Ezzel elismerték azt, hogy a szabályzat alapján tartós premizálásukra kerül majd sor.

A Fővárosi Bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a beavatkozó által valószínűsített jogsérelem nem következett be, azonban a felperes e kötelezettségének megfelelően nem tett eleget. A bizonyítékok arra utaltak, hogy az alperesi beavatkozó munkaszerződése módosításakor a felperes által alkalmazott szabályzat az alperesi beavatkozó előtt nem volt ismert, emiatt is jogellenes volt a csökkentett óradíj megállapítása.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra kötelezését. Álláspontja szerint az ügyben a beavatkozót nem érte sem közvetve, sem közvetetten hátrányos megkülönböztetés, mert a felperes által alkalmazott cél objektíve igazolható, és az ennek elérésére irányuló eszköz megfelelő és szükséges volt. Megismételte, hogy az ügyben nem munkabér, hanem prémium kifizetésére került sor. Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Bíróság a felperesi szabályzat tartalmát megfelelően nem vizsgálta meg, ezért ítélete megalapozatlan. Utalt arra, hogy a saját birtokában

lévő szabályzat részben eltér az alperes által felhozott szabályzat tartalmától. Sérelmezte, hogy a jegyzőkönyv a tárgyaláson nem az arra vonatkozó szabályoknak megfelelően készült, valamint, hogy a bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül és iratellenesen értékelte. Végül utalt arra, hogy a perbeli jogvita munkaügyi per tárgya lehetne. Jogszabálysértésként az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény /a továbbiakban: Ebktv./ 8. §-ára, a Pp. 215. §-ára, 3. § /6/ bekezdésére, 8. § /3/ bekezdés a/ pontjára, 118. § /1/ bekezdésére, 206. § /1/ bekezdésére hivatkozott.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

Az Ebktv. 8. §-ának h/ pontja értelmében közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport egészségi állapota miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesült vagy részesülne. Az Ebktv. 9. §-a értelmében közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, mely a 8. §-ban meghatározott tulajdonságokkal rendelkező egyes személyeket vagy csoportokat lényegesen nagyobb arányban hátrányosabb helyzetbe hoz, mint amelybe más összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport volt vagy lenne.

A Fővárosi Bíróság helyesen értékelte az iratokhoz csatolt bizonyítékokat és a kihallgatott tanú vallomását ítélete meghozatalánál. Ezekből megállapítható, hogy a beavatkozó munkateljesítményét A+-os kategóriájúra értékelték, mely szerint korábbi órabérére jogosult lehetett volna. Ezt a teljesítményt azonban nem tükrözte a beavatkozónak fizetett bér, mert nevezett nem volt jelen az adott megelőző féléves időszakban legalább 85 %-ban munkahelyén. Ez olyan súlyos következménnyel járt számára, amely fél éves időtartamra mintegy csökkentett bér kifizetését tette csak számára lehetővé. Az Ebktv. idézett rendelkezései tiltják mind az egészségi állapot miatti kedvezőtlenebb bánásmódot, mind pedig azt, hogy a szabályoknak látszólag megfelelő rendelkezés hozatalával kijátszható legyen a törvény. Az Ebktv. 19. § /2/ bekezdés értelmében az /1/ bekezdésben foglaltak valószínűsítése esetén a másik felet terheli annak bizonyítása, hogy a jogsérelmet szenvedett fél vagy a közérdekű igényérvényesítésre jogosult által valószínűsített körülmények nem álltak fenn, vagy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, illetve az adott jogviszony tekintetében nem volt köteles megtartani.

A felperes az eljárás során megfelelően nem bizonyította, hogy az egészséges és a beteg emberek csoportja között hátrányos megkülönböztetést ne tett volna, az az állítása pedig, hogy az egészséges dolgozóit külön prémiumban részesíti azért alaptalan, mert az általánosan fizetendő órabérre kihatással lévő teljesítményértékelés folytán kifizetett több vagy kevesebb összeg nem prémiumnak, hanem munkabérnek tekinthető. Megjegyzi továbbá a Legfelsőbb Bíróság, hogy a beavatkozó a betegsége miatt távollétére a felperestől egyáltalán nem kapott bért, így érthetetlen a jelenlétének ilyen módon való premizálása. A felperes az eljárás során maga is elismerte, hogy az 500.- forintos alapóradíj fölött fizetendő 250.- forint kiegészítő bérnek tekinthető. Ellenkező álláspont esetében a felperesnek a munkaszerződések módosításakor el kellett volna ismerni azt, hogy a korábbi alapóradíjat 750.- forintról 500.- forintra csökkentette.

A Fővárosi Bíróság ítéletét a Pp. 206. § /1/ bekezdése alapján a bizonyítékok mérlegelése alapján hozta. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet a felülvizsgálati eljárásban eredményesen csak akkor támadható, ha a tényállás iratellenesen került megállapításra, illetőleg, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen volt. Jelen ügyben a Fővárosi Bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból okszerű következtetéssel jutott arra a megállapításra, hogy az alperes határozata jogszerű volt, az ítéletet megfelelően indokolta, a Pp. 215. §-ának, 3. és 8. §-ának sérelme nem volt megállapítható.

Ami a felperes egyéb kifogásait illeti, azok sem valósultak meg, továbbá olyan eljárási kifogások, amelyek alapvetően az ügy érdemére nem hatnak ki, ezért a felülvizsgálati kérelem erre vonatkozó kifogásai is alaptalanok.

A felperes az ügy munkaügyi hatáskörébe tartozására vonatkozó állítását illetően, ez a feltételezés azért alaptalan, mert a Fővárosi Bíróság valójában a tényállásban említett közigazgatási határozat törvényességének felülvizsgálatát végezte, az Ebktv. a bíróság munkaügyi bíróság hatáskörében nem járt el.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság ítéletét a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. §-a alapján kötelezte az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható felülvizsgálati költségeinek megfizetésére.

A felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére 270.000.- forint illetéket tévesen rótt le a felülvizsgálati kérelmére, amelyből az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdése alapján öt terhelő 36.000.- forint illetéket

meghaladó különbözetet az Itv. 80. § /1/ bekezdésének f/ pontja alapján visszaigényelheti a hatóságtól.

Az alperesi beavatkozónak költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2009. november 24.

***Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, dr.Sperka Kálmán sk. bíró***